

การพัฒนากลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ผ้าจากเศษผ้าทอจกคู้บัว

The Development of Fabric Product Strategies from Khu Bua Woven Fabrics

สุชาดา แสงดวงดี^{1*} นนทกร ภิรมย์ภู¹ ณัฐนันท์ ชันศรี¹ และนัทธสิทธิ์ เนียมสังข์¹

¹คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*peterpannon2505@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าทอจกคู้บัว การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative Research) รวมทั้งระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเจาะจง จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis พบว่าจุดแข็งมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นงานฝีมือที่มีคุณภาพและเป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น จุดอ่อนขาดความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการพัฒนาตลาดช่องทางการตลาดที่หลากหลาย โอกาสได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและความนิยมของผู้บริโภคในการใช้ผ้าพื้นเมืองเพิ่มมากขึ้น อุปสรรคคู่แข่งชั้นมีมาก ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงมีแนวคิดวิเคราะห์กลยุทธ์ที่ใช้ในการสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์

คำสำคัญ: กลยุทธ์ ผลิตภัณฑ์ผ้า เศษผ้าทอจกคู้บัว

Abstract

This research aims to analyze internal and external factors related to develop a product development strategy from Khu Bua woven cloth scrap as a qualitative research. (Quantitative Research) as well as participatory research methodology (Participatory Action Research: PAR) the sample group used 11 specific methods. Tools that use interview forms SWOT analysis. Found that the strengths are products that are quality craftsmanship and local identity Weakness, lack of knowledge in product development and market development, lack of various marketing channels the opportunity to receive support from government agencies and the popularity of consumers in using more native fabrics there many competition obstacles. Consequently, the researcher therefore has an idea to analyze the strategies used to make a difference to the product by creating value-added creative products.

Keywords: strategies, cloth product, Khu Bua woven cloth scrap

1. บทนำ

ชาวไทยเชื้อสายโยนกเชียงแสนหรือชาวไทยวนได้อพยพครัวเรือนหนีการรุกรานของพม่าจากเชียงใหม่ โดยติดตามกองทัพหลวงภายใต้การบัญชาการของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ลงมาตั้งถิ่นฐาน ณ จังหวัดราชบุรีแม้จะ 200 ปีมาแล้วแต่ในปัจจุบันยังคงมีชาวไทยวน ในตำบลคูบัว ที่ยังสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาดั้งเดิมทางด้านหัตถกรรม คือ การทอผ้าจากที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ของตำบลคูบัว ในอดีตส่วนใหญ่มักทอใช้กันเองในครัวเรือน จึงไม่เป็นที่นิยมในวงกว้าง เมื่อกาลเวลาผ่านไปก็เหลือเพียงไม่กี่ครัวเรือนที่ยังคงทอผ้าและส่งต่อความรู้ให้แก่ลูกหลานจนเป็นการดำรงชีวิตของคนในชุมชน การอนุรักษ์และตระหนักถึงความงามของลวดลายของผ้าทอจาก ตำบลคูบัว จังหวัดราชบุรีได้มีการตั้งเป็นศูนย์ทอผ้าจากโดยมีชื่อว่า กลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าจาก ขึ้นมาประมาณ พ.ศ.2542 โดยใช้อาคารเอนกประสงค์ของหมู่บ้าน ซึ่งโดยได้รับการสนับสนุนจาก อบต.คูบัว กศน. สโมสรโรตารี และพัฒนาชุมชน สมาชิกสามารถทำการทอผ้าทั้งที่บ้าน โดยทางศูนย์จะเป็นตัวกลางในการรับคำสั่งซื้อจากลูกค้ามาแจกงานให้แก่สมาชิก โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเน้นทอผ้าแบบผืนสำเร็จไปจนถึงการนำผ้าทอสำเร็จมาตัดเป็นชุดเพื่อใช้ในวันสำคัญต่าง ๆ ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอก พบว่า ปัญหาภายในที่ทางกลุ่มพัฒนาอาชีพ และชาวบ้านในชุมชน มีความประสงค์ที่ต้องการแก้ไข คือ กระบวนการผลิตผ้าทอจาก มีการบวนการผลิตไม่ทันต่อความต้องการ ขาดผู้สืบทอดวิธีการทอผ้าจาก ขาดช่องทางการจัดจำหน่าย แคม ขาดการพัฒนาด้านการตลาด ดังนั้น ทางคณะผู้ทำวิจัยทำการศึกษาและหาแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ เน้นการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ทำให้เกิดการสร้างรายได้ที่ยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอจาก ของกลุ่มพัฒนาอาชีพผ้าทอจากคูบัว ตำบลคูบัว จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าทอจากกลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าจาก ตำบลคูบัว จ.ราชบุรี

3. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูลและเนื้อหาใช้แหล่งข้อมูลดังนี้ พื้นที่ทำการวิจัยคือ กลุ่มพัฒนาอาชีพทอผ้าจาก ตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกกลุ่มพัฒนาอาชีพ และชาวบ้านในตำบลคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวิธีวิจัยด้วยวิธีเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบสนทนาแบบกลุ่ม (Focus Group) จากนั้นนำข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่ได้มาสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยการอธิบายเชิงพรรณนา โดยใช้เกณฑ์ของ SWOT analysis มาวิเคราะห์เป็นกลยุทธ์ทางการตลาดแบบ TOWS Matrix นำปัจจัยจากสภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกองค์กรมาพัฒนาเพื่อให้เกิดกลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ผลการวิจัย

พัฒนากลยุทธ์ในการผลิตสินค้าที่มาจากผ้าทอจกโดยการวิเคราะห์แบบใช้หลักการ SWOT Analysis สามารถแบ่งได้ 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน และปัจจัยแวดล้อมภายนอก รายละเอียดดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายใน

จุดแข็งของธุรกิจชุมชนผ้าทอจกคูบัว

1. ด้านทรัพยากรบุคคล คนในชุมชนมีฝีมือผลิตผ้าทอจกที่มีงานคุณภาพและมีเอกลักษณ์
2. ด้านการเงินการผลิตผ้าทอจก สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน และนำเงินที่ได้นั้นมาหมุนเวียนในกระบวนการผลิต
3. ด้านการตลาดภายในชุมชนบ้านใต้ คูบัว มีสถานที่ที่เอาไว้จัดแสดงผ้าทอจกคูบัว เพื่อให้ชาวบ้านนำผ้าของแต่ละครอบครัวมาจัดวางและจำหน่าย
4. ด้านการผลิตกระบวนการผลิตมีข้อได้เปรียบ เนื่องจากแต่ละครัวเรือนมีอุปกรณ์ทอผ้าเป็นของตัวเอง และมีผู้เชี่ยวชาญด้านการทอผ้าจกมาจัดการดูแลการผลิตด้วยตนเอง

จุดอ่อนของธุรกิจชุมชนผ้าทอจกคูบัว

1. ด้านทรัพยากรบุคคลขาดผู้สืบทอดวิธีการทอผ้าเนื่องจากคนรุ่นหลังไม่ให้ความสนใจในการสืบทอดอาชีพทอผ้าต่อไป
2. ด้านการเงินรายได้ที่ได้จากการทอผ้าจกไม่มีความแน่นอน คนในชุมชนส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางจนถึงยากจน บางกลุ่มกล่าวว่า วัสดุที่ใช้มีราคาสูงขึ้น
3. ด้านการตลาดมีการจัดแสดงผ้าเฉพาะภายในชุมชนทำให้การขยายตลาดทำได้ยาก
4. ด้านการผลิตมีความล่าช้า ผู้ผลิตอยู่ในช่วงอายุที่สูงและเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความพิถีพิถันไม่ทันต่อความต้องการของลูกค้า
5. ด้านการจัดการระบบการบริหารจัดการไม่มีระบบที่มีประสิทธิภาพ

6.2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก

โอกาสของธุรกิจชุมชนผ้าทอจกคูบัว

1. ด้านเศรษฐกิจภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือทางด้านของเงินทุนและสร้างร้านสวัสดิการรัฐให้ชาวบ้านในชุมชนได้ใช้ประโยชน์
2. ด้านสังคม/วัฒนธรรมผ้าทอจกมีลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ของคูบัว ที่คนในชุมชนได้รักษาเอาไว้ทำให้มีกลุ่มลูกค้าที่ชื่นชอบในลวดลายผ้าทอจกคูบัวมาซื้อผลิตภัณฑ์เป็นประจำ
3. ด้านเทคโนโลยีมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เพจทางเฟสบุ๊คเพื่อประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้จักให้กับลูกค้าและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์
4. ด้านคู่แข่งผลิตภัณฑ์ผ้าทอจกคูบัว ได้เปรียบเรื่องลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ ยากต่อการเลียนแบบ

อุปสรรคของธุรกิจชุมชนผ้าทอจกคูบัว

1. ด้านเศรษฐกิจอยู่ในช่วงถดถอย ไม่แน่นอน ทำให้การซื้อขายผลิตภัณฑ์ผ้าทอจกในปัจจุบันลดลงอย่างเห็นได้ชัด
2. ด้านสังคม/วัฒนธรรมลวดลายที่นำมาถักทอในผ้าทอจกคูบัว เป็นลวดลายที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ส่วนใหญ่เป็นลวดลายดั้งเดิม ไม่มีการพัฒนาเป็นลวดลายใหม่ ๆ ทำให้ไม่เจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ ที่เป็นในสมัยนี้

3. ด้านเทคโนโลยี ขาดเทคโนโลยีด้านการผลิตที่ทันสมัย ทำให้การผลิตในแต่ละครั้งใช้เวลานาน ไม่พอต่อความต้องการของลูกค้า

4. ด้านคู่แข่งมีคู่แข่งทางการค้าในธุรกิจประเภทผ้าทอจกจำนวนมาก

6.3 การพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจกคู้บัว

ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบสนทนากลุ่มมาพัฒนาเป็นกลยุทธ์ทางการแบบ TOWS Matrix ได้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 S+O (Strength + Opportunities) หรือแผนกลยุทธ์เชิงรุก เนื่องจากธุรกิจการทอผ้าจกคู้บัว ของชาวบ้านบ้านใต้ ตำบลคู้บัวมีจุดแข็งในเรื่องของการมีผู้เชี่ยวชาญที่ผลิตผ้าทอจกด้วยตัวเอง มีศูนย์จัดแสดงผลภัณฑ์ ทั้งยังมีเอกลักษณ์ที่เป็นลวดลายดั้งเดิมของผ้าทอจก เมื่อนำมารวมกับโอกาสที่มีทั้งการช่วยเหลือของทางภาครัฐ นั้นทำให้เป็นประโยชน์แก่กลุ่มพัฒนาอาชีพ และชาวบ้านในชุมชนคู้บัวในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

กลยุทธ์ที่ 2 S+T (Strength + Threats) หรือแผนกลยุทธ์เชิงป้องกันเนื่องจากมีจุดแข็งในด้านการมีผู้เชี่ยวชาญที่รู้จักวิธีการทอผ้าจก แต่มีด้านอุปสรรคที่เศรษฐกิจช่วงนี้อยู่ในช่วงไม่แน่นอน ทั้งยังไม่มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ทำให้อาจต้องควบคุมกระบวนการผลิตให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงในการจำหน่าย

กลยุทธ์ที่ 3 W+O (Weakness + Opportunities) หรือ แผนกลยุทธ์เชิงแก้ไขเนื่องด้วยจุดอ่อน และโอกาสมีปริมาณที่สูง จึงต้องหลีกเลี่ยงการเกิดจุดอ่อนเพื่อเพิ่มโอกาสในการผลิตผ้าทอจก โดยมีจุดอ่อนคือการมีผลผลิตที่ซ้ำในการผลิตแต่ละครั้ง แต่ยังได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐที่คอยช่วยสนับสนุนอยู่

กลยุทธ์ที่ 4 W+T (Weakness + Threats) หรือแผนกลยุทธ์เชิงตั้งรับเนื่องจากจุดอ่อนและอุปสรรคสูงทั้งคู่ การพัฒนาจึงสามารถทำได้ แต่ใช้ระยะเวลาเพราะเศรษฐกิจภายในประเทศยังไม่คงที่ การพัฒนากระบวนการผลิตจึงอาจใช้ระยะเวลา

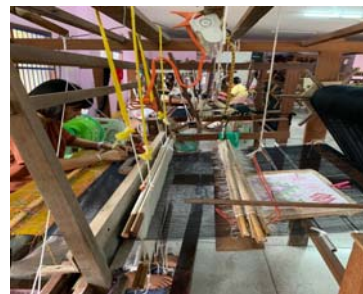
6.4 กระบวนการทอผ้าจก

ภาพที่ 5 การลงพื้นที่

ภาพที่ 6 การลงพื้นที่

ภาพที่ 7 กระบวนการทอผ้า

ภาพที่ 8 กระบวนการทอผ้า

ภาพที่ 9 กระบวนการทอผ้า

ภาพที่ 10 กระบวนการทอผ้า

7. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย การพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจากคูดัว ผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการ และข้อปัญหาเบื้องต้น และสรุปวิเคราะห์ความต้องการของผู้ผลิตผ้าทอจาก จากผลสรุปดังกล่าวพบว่า ปัญหาจากปัจจัยภายในและภายนอกของกลุ่มพัฒนาอาชีพผ้าทอจากคูดัว เพื่อให้เกิดกลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจากแก่กลุ่มพัฒนาอาชีพ และชาวบ้านในชุมชนคูดัว ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการคิดสร้างสรรค์มาปรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ โดยพัฒนาจากลวดลายของผ้าทอจากคูดัว ที่มีความงดงามตามแบบดั้งเดิมตั้งแต่สมัยโบราณ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะสอดคล้องกับการนำทฤษฎีการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้กล่าวไว้ ดังนี้ “การสร้างหรือผลิตผลิตภัณฑ์ขึ้นมานั้น จำเป็นต้องมีความแตกต่างเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ตัวผลิตภัณฑ์ เจาะกลุ่มเป้าหมายรายใหม่จากรายเดิมที่ยังคงเดิมไว้ แต่อาจทำให้เกิดความจำเจกับตัวผลิตภัณฑ์เดิมที่ยังไม่ได้มีความพัฒนารูปแบบ การสร้าง “มูลค่าเพิ่ม” ที่ติดมากับตัวผลิตภัณฑ์” ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือกันในชุมชน เพื่อให้กระบวนการผลิตผ้าทอจากคูดัวมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากการร่วมมือระหว่าง กลุ่มพัฒนาอาชีพ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหน้าที่หลักในการช่วยให้คำแนะนำกับชาวบ้านในหมู่บ้านให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิต โดยผู้ทำวิจัยได้มีการนำทฤษฎีการมีส่วนร่วมในชุมชนมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำวิจัยครั้งนี้ควบคู่กัน เพื่อให้ธุรกิจชุมชนบ้านใต้ ตำบลคูดัว มีรายได้เข้าชุมชนมากขึ้น เสริมสร้างรายได้ให้แก่ครัวเรือนให้ได้รายได้นอกจากเดิม สอดคล้องกับทฤษฎีธุรกิจชุมชนที่เน้นพัฒนาธุรกิจชุมชนให้มีความน่าสนใจและเสริมสร้างรายได้แก่ชุมชนและครัวเรือน

โดยผู้วิจัยได้นำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ของชุมชนบ้านหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัย วิจัยโดยท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใจภักดิ์ บุรพเจตนา (2555) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบให้เกิดความทันสมัย โดยมีการนำตัวอย่างที่เป็นต้นแบบลวดลาย มาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ในตัวผลิตภัณฑ์ นำมาต่อยอดเพื่อมูลค่าในตัวผลิตภัณฑ์ และถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนบ้านหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัยโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประเมินความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผลจากการทำวิจัยคือ ผู้ทำวิจัยแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 9 คน กลุ่มที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 25 คน กลุ่มที่ 3 มีจำนวนทั้งหมด 25 คน และกลุ่มที่ 4 มีจำนวนทั้งหมด 100 คน ผลจากการทำวิจัยพบว่า ตัวผลิตภัณฑ์ดั้งเดิมของชุมชนบ้านหาดเสี้ยว เพื่อได้มีการพัฒนาลวดลายและต่อยอดนั้น สามารถเพิ่มมูลค่าให้เพิ่มมากขึ้น ลวดลายแปลกใหม่ สร้างกลุ่มลูกค้าที่นอกเหนือจากกลุ่มเดิม ชาวบ้านในชุมชนมีความพึงพอใจ รวมถึงลูกค้าและผู้ทำการประเมิน

เมื่อผู้วิจัยได้นำตัวอย่างงานวิจัยจากภายนอกและทฤษฎีดังกล่าวที่กล่าวข้างต้นมาปรับใช้กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิต จึงได้ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาดแบบ SWOT, TOWS Matrix โดยอ้างอิงมาจากทฤษฎีกลยุทธ์ทางการตลาดแบบ SWOT, TOWS Matrix มาปรับใช้เพื่อหากกลยุทธ์ที่นำมาปรับใช้เพื่อการพัฒนาการผลิตภายในชุมชน ได้ผลการวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการผลิต พบว่า ผู้ที่ผลิตผ้าทอจาก มีทั้งกลุ่มอาชีพผ้าทอจาก และชาวบ้านในชุมชน มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่สามารถนำมาสร้างกลยุทธ์ TOWS Matrix เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนากระบวนการผลิต ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลที่ได้คือ กลุ่มพัฒนาอาชีพและชาวบ้านในชุมชนบ้านใต้ ตำบลคูดัว สามารถผลิตผ้าทอจากทันต่อความต้องการของลูกค้ามากขึ้น จากการร่วมมือกันในชุมชน มีการแจกจ่ายงานกันมากขึ้น ไม่ให้งานไปรวมอยู่ในจุด ๆ เดียว ร้านค้าสวัสดิการของชุมชนสามารถจัดจ่ายวัสดุอุปกรณ์ได้ทั่วถึง รวมไปถึงการส่งเสริมการและอนุรักษ์การทอผ้าของคนในชุมชนที่มีมากขึ้น เพื่อสืบสานวัฒนธรรมที่มีมาสู่รุ่นสู่รุ่นการพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิต เพื่อเป็นต้นแบบกลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจากคูดัว นอกจากจะเป็นแนวทางให้แก่กลุ่มพัฒนาอาชีพและคนในชุมชนแล้วนั้น ยังสามารถใช้ประโยชน์เพื่อธุรกิจอื่น ๆ ที่สนใจนำไปใช้พัฒนากระบวนการผลิตในรูปแบบอื่นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจก มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้ผลิตผ้าทอจกในตำบลคูบัว มีความประสงค์เพื่อเผยแพร่กลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจก ที่ทำการพัฒนาโดยการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกแล้ว แก่ชาวบ้านที่ประกอบอาชีพทอผ้าจกคูบัว หรือบุคคลภายนอกที่สนใจทำการศึกษากลยุทธ์และกระบวนการต่าง ๆ ในทำทำธุรกิจทอผ้าทอจกคูบัว
2. กลุ่มพัฒนาอาชีพผ้าทอจกคูบัว ต้องการให้ผู้ทำวิจัยอธิบายและช่วยเหลือในด้านการอธิบายความรู้ความเข้าใจกลยุทธ์ในการผลิตแก่ชาวบ้านในหมู่บ้านให้เข้าใจ และสามารถนำกลยุทธ์นี้ไปปรับใช้ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตกลงยินดีเข้าร่วมการพัฒนากลยุทธ์ทางการผลิตผ้าทอจกในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

1. การพัฒนารูปแบบลวดลายผ้าทอจกที่เป็นเอกลักษณ์ของตำบลคูบัว ให้มีรูปแบบที่ทันสมัยมากขึ้น เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นลูกค้าช่วงวัยรุ่น
2. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผ้าทอจกคูบัว ให้มีผู้สนใจและเดินทางมาซื้อเพื่อเพิ่มกำไรให้แก่กลุ่มพัฒนาอาชีพ และชาวบ้านในชุมชน ให้ได้มีรายได้เสริมจากการทำสวนและเพาะปลูก

8. เอกสารอ้างอิง

เกษร ธิตะจारी. (ม.ป.ป.). **ศิลปะชั้นนำ**. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.เรื่องความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ.

เว็บไซต์ ท่องเที่ยวไทยดอทคอม,, (ม.ป.ป), **คูบัว เมืองโบราณ แหล่งหัตถกรรมผ้าตีนจก ของดีแห่งเมืองราชบุรี**.

เว็บไซต์ ระบบสารสนเทศศูนย์อนุรักษ์ผ้าไหม (ม.ป.ป): **สำนักอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม กรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ผ้าจกไทยวน จังหวัดราชบุรี**.

อุดม สมพร. 2561, **ความรู้ผ้าขึ้นตีนจก**, ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน).

วิริยะและสุน,2549 (ม.ป.ป). **ความหมายวัสดุเศษผ้า**.

องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว จังหวัดราชบุรี. (2560). **ข้อมูลกลุ่มพัฒนาอาชีพผ้าทอจกบ้านใต้ ตำบลคูบัว**.

ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์, 2541: 103,. **แนวความคิดเรื่องความคิดสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงได้หลายแบบ**.